

навчання в умовах спонтанного спілкування; утруднення в спілкуванні під час взаємодії з оточуючими; труднощі повноцінного засвоєння соціального досвіду; порушення опанування різними видами діяльності (предметної, ігрової, тощо). Відповідно до ключових позицій другого підходу зазначена специфіка спостерігається лише в тих випадках, коли домінуючим і єдином можливим засобом спілкування і взаємодії з дитиною є словесна мова. Водночас, педагог, який досконало знає обидві контактуючі мови і застосовує їх у процесі навчання осіб з порушеннями слуху та показники їхнього соціально-комунікативного розвитку більшою мірою відповідають нормативним показникам.

Таким чином, постає питання про необхідність напрацювання педагогічних технологій на білінгвальній основі. Звичайно, це буде можливим якщо на місце сурдопедагога-ремісника прийде педагог-творець, спроможний опанувати мови і здобувати сучасні двомовні знання, спроможний творити і застосовувати дієві білінгвальні методики.

Список використаних джерел:

1. Іванюшева Н.В., Кульбіда С.В. Особливості застосування двомовних програм як інструмент збереження мови лінгвістичної меншини : Освіта осіб з особливими потребами : шляхи розбудови : зб. наук. праць : Вип. 4. Частина 4. – Кіровоград, Імекс-ЛТД, 2013. – 25 -33. Режим доступу <http://www.irbis-nbuv.gov.ua>

2. Концепція білінгвального навчання осіб з порушеннями слуху / [С. В. Кульбіда, І. І. Чепчина,, Н. Б. Адамюк Н., Н. Іванюшева та ін.]. К. : УТОГ, 2011. – 53 с. Режим доступу <http://lib.iitta.gov.ua/9292/>

3. Кульбіда С.В. Освіта XXI століття Дефектологія. № 2. 2006. С.54 – 56. Режим доступу irbis.npu.edu.ua

4. Сурдопедагогіка. І частина за ред. Н.Ф. Засенко. К.: Освіта,1994. 308 с.

5. Kulbida S. (2017) The Steps ukrainian science in the study and popularization the ukrainian sign language. S. Kulbida. issues of upbringing and teaching in the context of modern conditions of objective complication of the person's social adaptation processes. Peer-reviewed materials digest (collective monograph) published following the results of the CXXXVIII International Research and Practice Conference and I stage of the Championship in Psychology and Educational sciences (London, February 9 - February 15, 2017). S. 26 – 28. Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/706729/>

УДК 376-056.2 9 : 39 — 161.2 (045)

Іванюк Г. С.,

вихователь Терехівлянського НРЦ

ВИХОВАННЯ МАЛЕНЬКОГО ПАТРІОТА НА ЗАСАДАХ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТРАДИЦІЙ ТА ЗВИЧАЇВ

Впродовж кількох років я працюю над проблемою «Виховання маленького патріота на засадах українських народних традицій та звичаїв».

*«Прислухайтесь як океан співає
Народ говорить, і любов, і гнів*

*У тому гомоні людським
Мудріших ніж народ, учителів немає:
У нього кожне слово – це перлина.
Це праця, це натхнення, це людина”*

М. Рильський

Людину робить сильною віра батьків, традиція роду, пам'ять поколінь. І, щоб відродити національну спадщину, нам слід повернути собі втрачені духовні якості, джерела народного буття, розповідати дітям історію народу, знайомити з традиціями і звичаями, обрядами, котрі сягають у глибину століть.

Давня істина: сьогоднішній день – похідне вчорашнього, а завтрашній – похідне сьогоднішнього. Наша ж історія культури – це своєрідний храм, який цінний не тільки працею, що в нього вклали будівельники, а й працею всіх прийдешніх поколінь, без якої той храм давно перетворився би на руїни.

Народна мудрість говорить: «Дитятко – як тістечко: як його замісити, так воно і виросте». Наші діти – це наша старість. Правильне хороше виховання – це наше майбутнє, а погане – горе, наші сльози, наша провина перед іншими людьми.

Ця істина завжди буде живою:

Батьки і діти! Діти і батьки!

Не розділимо і довічне коло,

Ми засіваємо житейське поле

І не на день минулий – на віки!

Батьки і діти... Діти і батьки...

Нам нічого ділить на спільнім полі.

Постає питання: «Хто повинен проводити роботу по осуспільненню дитини до народної національної спадщини?» Звичайно ж, батьки і педагоги. І саме педагогам слід знати, що причетність до народної культури, очищує душу дитини, пробиває замулені джерельця доброти і любові до народу, до світу. Світу, у якому так багато прикрас, жорстокості, зла, несправедливості і ненависті.

Кожна нація, кожен народ, має свої звичаї, що виробилися протягом багатьох століть і освячені віками. Звичаї народу - це ті прикмети, по яких розпізнається народ не тільки в сучасному, а і в його історичному минулому.

І сьогодні я поставила завдання — виховати інтелектуальну, високогуманну людину, патріота свого народу, землі своїх батьків. Під час виховної роботи, чітко ставлю перед собою мету і завдання виховної діяльності, котрі базуються на загальнопедагогічних принципах та особливих методах роботи.

Отже, мета народного виховання учнів з особливими освітніми потребами – це розширення світогляду дітей завдяки вивченню українських народних традицій та звичаїв. Поставлена мета забезпечувалась рішенням наступних завдань:

- формування та розвиток свідомого ставлення дітей до свят, традицій свого народу, залучення їх до безпосередньої участі у святах;
- ознайомлення дітей з народними звичаями, іграми, піснями, жартівливими таночками, приповідками;

- формування поняття милосердя: «голодного нагодувати, спраглого напоїти»;
- розширення знань про святкування календарно-обрядових свят українського народу;
- ознайомлення з традиційними стравами;
- виховання почуття національної гідності, поваги до традицій власного народу.

Найулюбленіше свято нашої дітвори це свято Миколая Чудотворця. Напередодні свята, я розповідаю дітям про життя Святого Миколая, повідомляю, що за легендою, він живе у Раю на небесах, і раз у рік, спускається на землю, щоб прийти до діток і принести їм дарунки за хороше навчання, чемну поведінку, повагу до батьків та старших людей.

Проводжу з дітьми індивідуальні та групові бесіди про те, що цікавого подарував їм Миколай. Також дітям пропоную різні завдання із зображувальної діяльності (зліпити та намалювати). Їх роботи виставляються на виставках творчих майстерень Центру.

УДК 37-015.31 : 613 (045)

Капелюх Д. Р.,
заступник директора з виховної роботи Терехівського НРЦ

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ: СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА

*Душа дитини – жовтий соняшник,
До сонця тягнеться щомить,
Та на душі тоді лиш сонячно,
Коли нічого не болить.
Коли дитина загартована,
Здорова й сильна, не сумна,
Тоді наука їй – як золото,
А світ – як казка чарівна.
Плекаймо, вчителі, той **соняшник**,
Нехай здоровим він зроста,
Обличчям тягнеться до сонечка,
Корінням – вглиб землі вроста.*

Здоров'я дітей - одне з основних джерел щастя, радості і повноцінного життя батьків, вчителів, суспільства в цілому. Для України головною проблемою, яка пов'язана з майбутнім держави, є збереження і зміцнення здоров'я дітей та учнівської молоді. Турботу викликає різке погіршення стану фізичного та розумового розвитку підростаючого покоління, зниження рівня народжуваності й тривалості життя, зростання смертності, особливо дитячої. Питання збереження здоров'я дітей та молоді – фізичного, психічного, соціального – є питанням стратегічним, таким, що має першочергове значення.